

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Retssystemerne I EU Og de Enkelte Lande](#) > [Specialdomstole I de Enkelte Lande](#) > [Germany](#)

Specialdomstole i de enkelte lande

Indholdet er leveret af
Tyskland

Tyskland

Dette afsnit indeholder oplysninger om opbygningen af de særlige domstole i Tyskland.

Arbejdsretten

Arbejdsretterne (*Arbeitsgerichte*) behandler arbejdsretlige tvister, der opstår på grundlag af kontraktforhold mellem arbejdstagere og arbejdsgivere (individuel arbejdsret). De behandler også tvister mellem arbejdsmarkedets parter, såsom arbejdstager- og arbejdsgiverforeninger (kollektiv arbejdsret), eller mellem arbejdsgivere og virksomhedsråd.

Arbejdsretterne (domstole under delstaterne) er domstole i første instans. Arbejdsretten sættes i form af en afdeling, der i princippet består af tre dommere: en juridisk dommer, der er retspræsident, og to lægdommere, som repræsenterer henholdsvis arbejdstagerne og arbejdsgiverne. Nogle afgørelser uden offentligt retsmøde træffes af retspræsidenten uden deltagelse af lægdommerne.

De regionale appelretter i arbejdsretlige sager (*Landesarbeitsgerichte*, der også er domstole under delstaten) behandler appelsager om arbejdsretternes afgørelser. Retten sættes også her af en juridisk dommer og to lægdommere, der repræsenterer henholdsvis arbejdstagerne og arbejdsgiverne.

[Forbundsarbejdsretten](#) (*Bundesarbeitsgericht*) træffer afgørelser i sidste instans. Denne ret sættes i såkaldte senater bestående af en retspræsident, to juridiske dommere og to lægdommere, der repræsenterer henholdsvis arbejdstagerne og arbejdsgiverne.

Forvaltningsretten

Tre forskellige grene af domstolssystemet er ansvarlige for at undersøge forvaltningsmæssige afgørelser: forvaltningsretten, socialsikringsretten og skatteretten. Et vigtigt træk ved disse tre retter er, at de i deres arbejde følger ex officio-princippet. Det betyder, at retterne af egen drift (og ikke kun efter anmodning fra en part eller på grund af parternes beviser) skal undersøge de faktiske omstændigheder i en sag, fordi afgørelsernes materielle rigtighed har betydning for offentligheden.

Almindelige forvaltningsretter

Forvaltningsretten består af tre instanser:

1. Retterne i første instans er forvaltningsretten (*Verwaltungsgericht*).
2. Retterne i anden instans er landsforvaltningsretten (*Oberverwaltungsgerichte* eller *Verwaltungsgerichtshöfe*), der er appelinstant for den enkelte delstat.
3. [Forbundsforvaltningsretten](#) (*Bundesverwaltungsgericht*) er retten i højeste instans.

Forvaltningsretterne træffer i princippet afgørelse i første instans. Den øverste forvaltningsret fungerer primært som appeldomstol, der undersøger de retlige og faktiske aspekter af afgørelser fra domstolene i første instans.

Med meget få undtagelser fungerer forbundsforvaltningsretten som appeldomstol, der udelukkende undersøger lovgivningsmæssige spørgsmål (revision).

De almindelige forvaltningsretter er i princippet kompetente til at dømme i alle tvister mellem den offentlige forvaltning og privatpersoner om korrekt anvendelse af forvaltningsretlige love og bestemmelser. Det er dog de almindelige domstole og ikke forvaltningsretterne, der er kompetente i sager, hvor den pågældende forvaltning deltager i erhvervslivet på lige fod med private virksomheder og ikke som forvaltning. Disse retter behandler i så fald alle tvister, der opstår som følge af sådanne aktiviteter. De almindelige forvaltningsretter træffer ikke afgørelse i tvister, der efter loven skal behandles af en anden ret (f.eks. skatteretten, socialsikringsretten eller de almindelige domstole).

Forvaltningsretterne træffer deres afgørelser i dommerkollegier, der sædvanligvis består af tre juridiske dommere og to lægdommere. Den højeste forvaltningsrets dommerkollegier kaldes "senater" og består sædvanligvis af tre juridiske dommere. Et "senat" i forbundsforvaltningsretten er sammensat af fem juridiske dommere. Sager ved forvaltningsretterne kan ligeledes behandles af en enkelt dommer.

Socialsikringsretten

I lighed med forvaltningsretten består socialsikringsretten af tre instanser med hver sit arbejdsområde. Retten for socialretlige tvister, socialsikringsretten (*Sozialgericht*), træffer principielt afgørelse i første instans. De 14 landsretter på socialsikringsområdet (*Landessozialgerichte*) fungerer som appelinstanter, mens [forbundssocialsikringsretten](#) (*Bundessozialgericht*) er "revisionsinstans" undtagen i meget få tilfælde.

Socialsikringsretten behandler primært tvister, der vedrører social sikring (pensionsforsikring, ulykkes- og sygeforsikring samt plejeforsikringsordninger), arbejdsløshedsforsikring, basisforsikring for jobsøgende og social beskyttelse (primært vedrørende social bistand, sociale ydelser til asylansøgere og visse sager, der er omfattet af lovgivningen for personer med alvorligt handicap). Socialsikringsretterne træffer deres afgørelser i dommerkollegier bestående af en juridisk dommer og to lægdommere. Tvister indbragt for landssocialretterne og forbundssocialsikringsretten behandles af dommerkollegier bestående af tre juridiske dommere og to lægdommere.

Skatteretten

Retten i skatte- og afgiftsretlige sager består af skatteretter i første instans (*Finanzgerichte*) og [forbundsskatteretten](#) (*Bundesfinanzhof*), der fungerer som "revisionsinstans". Skatteretten behandler primært tvister om forbundsretlige afgifter og skatter samt told. Domstolene under skatteretten består af tre juridiske dommere og to lægdommere, og domstolene under forbundsskatteretten består af fem juridiske dommere. Sager i skatteretten kan behandles af en enedommer.

Andre særlige domstole

Forbundsforfatningsdomstolen

[Forbundsforfatningsdomstolen](#) (*Bundesverfassungsgericht*) behandler på forbundsniveau sager om overholdelse af den tyske grundlov (*Grundgesetz*), der også danner enegrundlag for dens afgørelser. Forbundsforfatningsdomstolen behandler i alt væsentligt sager om tilsidesættelse af forfatningen (*Verfassungsbeschwerde*). Disse sager anlægges af borgere, som mener, at deres grundlæggende rettigheder er blevet krænket på grund af en dom, regeringsforanstaltninger eller en lov. Generelt kan en forfatningssag kun indbringes for forbundsforfatningsdomstolen, når alle andre retsmidler er udtømt, dvs. mod afgørelser, der er truffet i sidste instans. En forfatningssag mod en lov kan kun undtagelsesvist indbringes til direkte prøvelse ved denne domstol.

Der findes en række andre typer sager, herunder en teoretisk og konkret kontrol af standarders overensstemmelse med forfatningen, samt sager om kontrol af, hvorvidt de forfatningsmæssige organer har overskredet deres beføjelser. Visse af forbundsforfatningsdomstolens afgørelser kan få retskraft. Domstolen er sammensat af to dommerkollegier, der hver har otte medlemmer. Den træffer sine afgørelser i afdelinger, som hver består af tre dommere, eller i "senater", sædvanligvis uden mundtlig forhandling.

Delstaternes forfatningsdomstole (*Landesverfassungsgerichte* eller *Staatsgerichtshöfe*)

Landesverfassungsgerichte eller *Staatsgerichtshöfe* er delstaternes forfatningsdomstole. De behandler hovedsagelig tvister af grundlovmæssig karakter ifølge delstatslovgivningen (*Landesrecht*), som også regulerer disse domstoles oprettelse, forvaltning og kompetence.

Relevante links

[Forbundsarbejdsretten](#)

[Forbundsforvaltningsretten](#)

[Forbundssocialsikringsretten](#)

[Forbundsskatteretten](#)

[Forbundsforfatningsdomstolen](#)

■ Sidste opdatering: 14/05/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.